

A-LANDSLIÐIÐ FØROYAR - ÍRLAND 1-4

A JØRÐINA

Myndir: Álvur Haraldsen

nakað eftir midnátt fóru á flog úr Vágum við kós ímóti Dublin.

Formstyrki má til

Eftir fantastiska dystin friggjakvöldið, bleiv seinni hálvleikur í gjárkvöldið ímóti Írlandi sum at vakna við marruni, tí vit komu við einum braki skramblandi niður aftur á jørðina – nakað sum hasin eysturrikski Felix, sum SEV ikki vildi lata okkum sleppa at síggja...

Vit spældu sum sagt væl í fyrri hálvleiki og í eina løtu í seinna, men tað hevði slett ongan týdning fyri botnlinjuna, tí har stóð stutt og greitt, at Írland hevði vunnið 4-1. Fyri komandi dystir er tí vert at

dyrka formsterkar spælarar nógv meira, og av tí sama er tað forrestin minst líka løgið, at ein rúkandi heitur Páll Klettskarð ikki er inni í myndini til álopsspælið, sum at ein royndur og støðugur Johan Troest Davidsen heldur ikki er tað til verjuspælið á landsliðnum.

Ikki fyri at taka nakað frá nøkrum av teimum, sum hava fingið kjansin, men teir áttu altso at fingið beinleiðis kapping frá teimum báðum omanfyri nevndu, ið eru minst líka góðir, og kanska øðrum við. Ongastaðni er beinhørð kapping so sunn, sum tá menn skulu mynstra við landsliðsskútuni!

Enn eina ferð gekk annars sjón

fyri søgn, at Christian Lamhauge Holst hevur ófatiliga stóran týdning fyri liðið og avrikið, tí hann bindir alt so væl saman. Hann hevur við sínum 30 árum sjálvandi eina rúgvu av royndum, men honum kundu yngri spælarararnir saktans lært nógv av, um teir bara hugdu at, hvussu hann ger. Altíð er hann tøkur, tá viðspælarararnir skulu spæla bóltin, og tað kemur næstan ikki fyri, at hann spælir bóltin frá sær aftur, uttan at ein ætlan sæst við tí.

Besti maður í gjárkvöldið var helst Jónas Þór Næs, ið gjarna má halda fast við vanan sum uppleggjari til føroysk mál – og hevði úrslitið verið frægari enn 4-1 til Írland, høvdu aðrir nokk eisini blivið nevndir...

Betri næstu ferð

Eftir er so bara at vóna, at úrslitið verður frægari, næstu ferð føroyska landsliðið spælir dyst, tí onkursvegna tykist orðafellið um, at vánalig lið fáa vánaligar dómarar, at raka okkara landslið í so hart fyrri tíðina. Friggjakvöldið var tað ein grikki, sum gekk í blindum á vøllinum, og albanski eftirmaður hansara í gjárkvöldið var einki mætari.

Hann kallaðist ógvuliga hóskaði Lorenc Jemini, tí ferð eftir ferð snýtti hann føroysku spælarararnar fyri frispørk ella valdi ørvitisliga at døma tey hinvegin, so tú ikki kundi annað enn suffa innantanna: »O, Herre Jemini!«

Ein langur vetur stendur fyri framman, og næsti dysturin hjá Føroyum verður ikki fyrr enn tann 22. mars næsta ár á útivølli ímóti Eysturriki, og hóast tað ikki er besta ársins tíð til landsdystir, sæð í ljósinum av, at føroyska kappingin ikki byrjar fyrr enn um hetta mundið, mugu vit bara hava góðar vónir. Vit hava hóast alt sæð føroyska landsliðið spælt væl í longum lötum í hesum trimum HM-undan-kappingardystunum, ið eru farnir. Serliga dysturin ímóti Svøríki stendur sterkur í myndini, og fyrri hálvleikur í gjárkvöldið, umframt at liðið eisini gjørdi tað gott niðri í Hannover ímóti Týsklandi, hóast mótstøðan har var í einum øðrum klassa.

Friggjakvöldið var spælbýtið 50 prosent til Føroyar og 50 prosent til Svøríki, í gjárkvöldið var tað sum sagt 64-36 í føroyskan favør, so vit tora slett ikki at hugsa tankan, hvussu tað fer at síggja út niðri í Eysturriki til várs – ella kanska vit skulu droppa alt hatta spælið og bara skjóta málini í staðin?